

Arrest

nr. 210 471 van 3 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 15 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 april 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. GEENS in opvolging van advocaat C. BUGGENHOUDT en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 15 of 20 november 2015, verklaart er zich op 2 december 2015 vluchteling.

1.2. Op 17 april 2018 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u over de Afghaanse nationaliteit beschikken en geboren zijn in Estalef (provincie Kabul). U bent tadzjiek van origine en soennitisch moslim. Uw biologische moeder, die afkomstig zou geweest zijn van Estalef, zou overleden zijn wanneer u ongeveer één jaar oud was. Uw vader zou daarop met het gezin teruggekeerd zijn naar Aqcha, in de provincie Jawzjan en hertrouwd zijn. U zou daar uw hele leven gewoond hebben, tot wanneer u uw land verlaten heeft. U heeft er zes jaar lager onderwijs genoten. Nadien was u er werkzaam als maker van blikken en had u zelf ook kort een blikkenwinkel in Aqcha. U volgde ook gedurende vier jaar koranstudies.

Daarnaast was u ook actief als leraar taekwondo, vanaf 2011, in een club in Aqcha. In uw buurt zou er ook een kungfu club geweest zijn. De leraar in die club, A., zou jaloers geweest zijn op het aantal leerlingen dat u had. Hij zou ook een aanhanger van de taliban zijn en u hebben proberen overhalen zich ook aan te sluiten. U zou dit geweigerd hebben, waarop A. naar de taliban zou gestapt zijn. Hij zou ook enkele keren met een talib bij u langsgekomen zijn. Omwille van deze problemen kwam u zelf minder naar uw sportclub. Uw vervanger zou daarop in uw afwezigheid door de taliban zijn meegenomen. Enkele weken later zou er een bom in uw trainingsruimte ontploft zijn. Twee dagen later, op 6 november 2014, zou u Afghanistan verlaten hebben. Uw vader zou ook enkele keren door de taliban bedreigd en ook geslagen zijn omwille van u.

Over land zou u, via Pakistan en Iran, naar Turkije zijn gereisd. Daar zou u iets minder dan een jaar gewoond en gewerkt hebben in de bouw. Op 5 november 2015 zou u vanuit Turkije de boot genomen hebben naar Griekenland en verder over land, via Macedonië, u onbekende landen, Oostenrijk en een u opnieuw onbekend land naar België gereisd zijn. U zou op 15/20 november 2015 aangekomen zijn in België en diende een verzoek om internationale bescherming in op 2 december 2015.

Einde januari 2016 zou uw broer N. verdwenen zijn.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: kopie van uw taskara, kopie van uw stemkaart, een bundel certificaten betreffende uw taekwondo, een aantal foto's (betreffende uw taekwondo, de bomaanslag alsook van een begrafenis en een lijk en van uw reisweg) en een envelop. U toonde voorts ook nog twee videofragmenten, één over uw taekwondo, het ander over de schade na de explosie.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming.

De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens de inleiding op uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Vooreerst legde u geen enkel overtuigend identiteitsbewijs neer. Bovendien legde u uiteenlopende verklaringen af over uw leeftijd.

Zo legde u wel een kopie van uw taskara neer, maar deze kan uw identiteit niet ontegensprekelijk aantonen. Vooreerst betreft het hier slechts een onduidelijke en onvolledige kopie, dewelke op zich al weinig bewijswaarde hebben gezien ze makkelijk manipuleerbaar zijn. **Verder** blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratieve dossier, dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit of bij het ondersteunen van het asielrelaas.

Daarnaast kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Het lijkt er immers eerder op dat u uw verklaringen over uw leeftijd aanpaste in functie van het document dat u verkreeg. U had **immers** in eerste instantie laten optekenen dat u geboren was in **1993** (zie Inschrijving). U corrigeerde dat, naar eigen zeggen na ontvangst van uw document, naar **1991**. U zou bij aankomst een verkeerd geboortjaar hebben vermeld omdat u moe was en uw taskara niet bij had (zie CGVS, p.5), een uitleg die uiteraard allerm minst overtuigt. **Bovendien** zou u deze taskara zelfs niet eens zelf verkregen hebben. Het zou volgens uw verklaringen uw vader geweest zijn die uw taskara na uw vertrek zou hebben verkregen (zie CGVS, p.5), wat het document een sterk gesolliciteerd karakter geeft. **Ten slotte** is het opmerkelijk dat uw taskara melding maakt van de naam M.S., terwijl u voor de Belgische asielinstanties M.S.G. als uw officiële naam had opgegeven (zie DVZ Verklaring, pt.1-2, zie CGVS, p.3).

Verder legde u ook een kopie van een **stemkaart** neer, maar ook deze kan niet aanvaard worden als bewijs van uw identiteit. Ook dit is vooreerst slechts een kopie. Verder is het uiterst bevreemdend dat uw naam en leeftijd hierop anders vermeld staan dan op uw taskara. U wordt hierop immers 'Q.M.S.' genoemd en -opmerkelijker nog- de stemkaart maakt melding van een concrete geboortedatum, zijnde 07/02/1369 (wat neerkomt op (in de Gregoriaanse kalender **27/04/1990**). Zelf gaf u nochtans aan dat u in 1991 (zoals gezegd eerst 1993) geboren bent, maar wist u niet precies wanneer in dat jaar. Mocht dit werkelijk uw document zijn, is het bijzonder bevreemdend dat u dit niet (meer) lijkt te weten. **Bovendien** wist u zelfs niet voor welke verkiezingen u deze kaart zou hebben verkregen. U kon ze zelfs niet bij benadering in de tijd plaatsen. Daarnaast gaf u ook aan zelf niet gestemd te hebben (zie CGVS, p.17).

Deze vaststellingen tasten de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen al bij voorbaat ernstig aan.

Ten tweede dient te worden opgemerkt dat u niet alleen geen duidelijkheid kon scheppen over uw leeftijd en identiteit, maar ook over uw verblijfplaatsen en de plaatsen waar uw familie van afkomstig is. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het bepalen van uw eerdere en meest recente verblijfplaatsen is namelijk van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen of de plaatsen waar hij verbleven heeft voor zijn komst naar België ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook rechtstreeks afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u bijzonder weinig overtuigende verklaringen liet optekenen over uw verblijfplaatsen en de plaatsen waar uw familie van afkomstig is.

Zo had u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nog laten optekenen dat u in **Estalef (provincie Kabul)** geboren bent. Uw biologische moeder zou van daar afkomstig zijn. U zou er zelf slechts ongeveer één jaar gewoond hebben. Nadien zou u verhuisd zijn naar Aqcha (provincie Jawzjan) (zie DVZ Verklaring, pt.5, pt.10, pt.13). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS gaf u dan weer aan dat u eigenlijk nooit in Estalef zou hebben gewoond.

Uw vader zou daar vroeger gewoond hebben, het zou nu zijn vader geweest zijn die van daar afkomstig was. Nu gaf u ook in eerste instantie aan dat uw moeder van Aqcha afkomstig was. Na hierop gewezen te zijn, corrigeerde u dit weliswaar, u zou eerder uw stiefmoeder bedoeld hebben (zie CGVS, pp.4-5). Ook deze verklaring overtuigt echter evenmin. Nu zou uw biologische moeder overleden zijn wanneer u acht maanden oud was (zie CGVS, p.5). Waarom u dat dan eerder niet zo zou aangeven, is dan ook een raadsel.

U gaf **verder** aan dat de familie dan naar Aqcha verhuisd zou zijn, waar u zo goed als uw hele leven zou hebben gewoond. Opmerkelijk genoeg bleek u de naam van de provincie waarin uw district ligt niet te kennen. U werd herhaaldelijk de vraag gesteld, maar had het steeds over 'Sheberghan' (zie CGVS, p.4, p.24), wat eigenlijk de naam is van de provinciehoofdstad en een district in uw provincie is. Bevreemdend, temeer gezien u bij de DVZ nog uitdrukkelijk en meermaals de naam Jawzjan had laten vallen (zie DVZ, pt.10).

Ook over uw laatste verblijfplaats, vlak voor uw vertrek uit Afghanistan, liepen uw verklaringen uiteen. Bij de DVZ had u nog verklaard dat u tot op de dag van uw vertrek uit Afghanistan, op 6 november 2014, in uw woonplaats in Aqcha zelf verbleef (zie DVZ, pt.10). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dan weer dat u de laatste dagen voor uw vertrek zou zijn ondergedoken in Laghmani, een ander dorp in Aqcha district (zie CGVS, pp.20-21) -waarover verder meer.

Ten derde wordt de vaststelling dat u het CGVS liever geen duidelijk zicht wenst te geven op uw achtergrond en netwerk, verder bevestigd door een aantal andere opvallende inconsistenties.

Zo legde u ook uiteenlopende verklaringen af over uw **eigen familie**. Zo had u op de vragenlijst van het CGVS nog laten optekenen dat uw **broer N.** vermist was. Hij zou chauffeur geweest zijn en einde januari 2016 in Aqcha **vermist** geraakt zijn (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.7). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS liet u dan weer optekenen dat hij eigenlijk kok en ook automechanicus was. In eerste instantie gaf u aan dat hij ook in Aqcha zou verblijven. Nadien gaf u dan aan dat hij enkele maanden na uw aankomst in België **naar Dubai verhuisd** is waar hij als kok aan de slag kon (zie CGVS, pp.9-10). U gaf er in eerste instantie helemaal niets aan van eventuele problemen die hij in Afghanistan zou hebben gehad. Pas nadat u op uw eerdere verklaringen werd gewezen, gaf u aan dat hij mogelijks gevlucht was na een gevecht (zie CGVS, p.23). **Daarenboven** legde u opmerkelijk genoeg ten gehore op het CGVS een kopie van een foto van een begrafenis neer, waarbij de opmerking gemaakt werd dat het hier gaat om “de begrafenis van broer, **vermoord door Taliban**, ca. 2010”. U legde daarbij ook een foto van een lijk neer. Hierop gewezen, verklaarde u dat het eigenlijk “gewoon een dood lichaam op uw telefoon was” en u de foto naar uw sociaal assistent zou hebben gestuurd en deze hem zou hebben afgedrukt. Waarom u een foto van een willekeurig lijk op uw telefoon zou bijhouden, laat staan waarom er dan een dergelijke opmerking bij gemaakt zou worden, wist u niet. U was zelfs niet éénduidig in uw verklaringen over het afdrucken ervan. Eerst verklaarde u dat uw sociaal assistent deze ongevraagd had afgedrukt, nadien bleek u hem/haar daar toch om verzocht te hebben (zie CGVS, p.26). Uw advocaat gaf nadien aan dat zij de opmerking zou hebben toegevoegd, als zou het om het lijk van uw broer gaan. Ze gaf aan dat uw vriend die geholpen zou hebben bij de vertaling dit zo zou hebben verteld, maar de communicatie niet vlekkeloos verliep. Dit is uiteraard absoluut geen afdoende uitleg voor dermate uiteenlopende versies van uw verhaal. **Ook** over de **verblijfplaats van uw ouders** legde u overigens uiteenlopende verklaringen af. Bij de DVZ had u nog verklaard dat uw vader in Kona Shahr (in Aqcha) verbleef, uw stiefmoeder zou in Laghmani (eveneens Aqcha) verblijven (zie DVZ, pt.13). Op het CGVS verklaarde u dan weer dat ze beide op dezelfde plaats in Aqcha (zie CGVS, p.9).

Ook aan uw verklaringen over uw **werkervaring** kan het CGVS maar weinig geloof hechten. U legde immers ook hierover uiteenlopende verklaringen af. Bij de DVZ had u nog laten optekenen dat u een ijzerwinkel had in Aqcha, een soort van smid was en dit gedurende zeven jaar, tot aan uw vertrek (zie DVZ Verklaring, pt.12). Op het persoonlijk onderhoud op het CGVS gaf u dan weer aan dat u slechts drie jaar als stagiair zou hebben gewerkt bij een blikkenwinkel en nadien één jaar lang een winkel in blikken zou hebben gehad. Verder zou u uw vader wat geholpen hebben bij zijn zaken en plots ook gedurende ongeveer vier jaar koranstudies gevolgd hebben (zie CGVS, pp.7-8), elementen waarvan u eerder helemaal geen melding had gemaakt.

Daarnaast stemmen uw verklaringen over uw **opleidingsniveau** niet overeen met de bevindingen van uw Facebook. Het is immers bijzonder bevreemdend dat u op één van uw Facebook-profielen te kennen geeft “vanaf 2011 tot heden” aan de Aqcha high school gestudeerd te hebben (zie blauwe map), terwijl u zelf verklaarde dat u slechts zes jaar lager onderwijs genoten had (zie DVZ Verklaring, pt. 11; zie CGVS, pp.6-7).

Ten slotte dient er ook op gewezen dat nazicht van uw Facebook profielen leert dat u opmerkelijk veel FB vrienden heeft die woonachtig zijn in Kabul en Balkh/Mazar-e-Sharif (zie blauwe map). Zelf had u aangegeven dat u enkel verwanten heeft in Aqcha (zie CGVS, pp.16-17). In het licht van bovenstaande vaststellingen, roept ook dit ernstige twijfels op.

Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u, behalve over uw leeftijd en verblijfplaatsen, ook doelbewust geen zicht wenst te scheppen op uw werkervaring, opleidingsniveau en op uw familiale achtergrond en netwerk.

Ten vierde wordt de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen verder bevestigd door de uiteenlopende en opmerkelijke verklaringen die u aflegde over uw reisweg. Zo klopt om te beginnen uw chronologie allesbehalve. U gaf immers -opmerkelijk accuraat overigens- aan dat u Afghanistan zou verlaten hebben op 15 aqrab 1393 ofte 6 november 2014 (zie DVZ Verklaring, pt.10, pt.12 & pt.31; zie CGVS, p.10). U situeerde uw vertrek echter op verschillende momenten ten opzichte van uw problemen, waarover verder meer.

Verder gaf u aan dat u op 5 november 2015 van Turkije naar Griekenland vertrok, waar u vier dagen zou hebben verbleven. Zes dagen later zou u dan zijn aangekomen in België (zie CGVS, p.12). Waarom u dan, zeker gezien u dit zo verrassend accuraat kon duiden in de tijd, ten overstaan van de DVZ eerder had verklaard dat u slechts op 20 november 2015 in België was aangekomen (zie Inschrijving), is een raadsel. **Voorts** bleek uw herinnering over de plaatsen waar u dan onderweg zou zijn gepasseerd opmerkelijk genoeg heel wat minder accuraat. U wist immers, op Kabul en Nimroz na, geen enkele plaats te benoemen die u in Afghanistan zou zijn gepasseerd.

U kende evenmin enige plaats in Pakistan of Iran waar u langsgekomen zou zijn. Verder bleek u ook niet te weten aan welke kant van de weg men in Iran rijdt. Dat u achteraan in de wagen zat, is hiervoor geen verschoning, temeer er kan verwacht worden dat een dergelijke eerste reis een diepe impact moet nagelaten hebben én u verklaarde maar liefst vijftien dagen door Iran gereisd te hebben (zie CGVS, pp.10-12). **Ten slotte** dient er hier ook gewezen op uw evenmin aannemelijke verklaringen over uw reis door Europa. U liet bij het CGVS immers optekenen dat u de kinderen van een Afghaans gezin van de verdrinkingsdood zou hebben gered onderweg naar Griekenland. Ze zouden zich nadien om u bekommerd hebben en u geholpen hebben om naar België door te reizen. Ze zouden u zelfs als hun kind beschouwd hebben, zo gaf u aan. Dat u dan verder zo goed als niets over hen kon vertellen, zoals hun achtergrond, hun regio van herkomst of hun eigen reisbestemming (zie CGVS, pp.12-13), komt - alweer - allerminst aannemelijk over.

Ten vijfde komt door bovenstaande vaststellingen ook de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen al ernstig in het gedrang. Bovendien blijkt diezelfde ongeloofwaardigheid eveneens uit volgende vaststellingen.

Zo legde u om te beginnen al uiteenlopende verklaringen af over het tijdstip van de problemen, die u genoopt zouden hebben uw land te verlaten. Op de vragenlijst van het CGVS verklaarde u immers dat u **vier dagen** na de bomaanslag op uw taekwondoclub het land zou verlaten hebben (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.5). Zoals eerder vermeld was u over de datum van uw vertrek bijzonder zeker. Ten gehore op het CGVS gaf u dan weer aan dat u **twee dagen** na dit incident uw land zou hebben verlaten. U situeerde deze explosie nu overigens eveneens op 15 agrab 1393 (zie CGVS, p.10, p.21), de dag van uw beweerde vertrek. U zou deze laatste dagen zoals hierboven vermeld nu plots ook in een ander dorp hebben doorgebracht (zie CGVS, pp.20-21). **Ook** over de aanvang van uw problemen liepen uw verklaringen uiteen. Waar u deze op de vragenlijst van het CGVS nog plaatste ongeveer **een maand** voor de explosie (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.5), wist u bij het CGVS plots te vertellen dat het **twintig dagen** voor de explosie was (zie CGVS, p.20).

Verder dient gewezen op enkele **frappante omissies in uw relaas ten overstaan van de DVZ**. Op de vragenlijst van het CGVS had u immers verklaard dat de leraar van de kungfu club, A., jaloers zou geweest zijn op het aantal leerlingen dat u had (veertig toen overigens, op het CGVS zesenvieftig). Verder zou hij ook een aanhanger van de taliban zijn en enkele keren langsgekomen zijn om u te proberen overhalen zich ook aan te sluiten. U zou dit geweigerd hebben, waarop A. naar de taliban zou gestapt zijn. Niet veel later zou er dan de explosie in uw trainingsruimte gebeurd zijn (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.5). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dan weer dat het eigenlijk de leerlingen van A. waren die naar u toegestapt zouden zijn om over te stappen, mede omdat ze zich niet wilden aansluiten bij de taliban. Het zou nu daarop geweest zijn dat A. u benaderde. U zou zijn aanbod echter geweigerd hebben, waarop hij enkele keren terugkwam, vergezeld van een vriend van wie u vermoedt dat hij talib was. Op de vragenlijst maakte u echter **geen enkele melding van deze bezoeken van de taliban**, u had het slechts over A. zelf (die slechts aanhanger was). U zou hen echter wandelen gestuurd hebben, al dan niet na het aannemen en weer teruggeven van geld (zie CGVS, p.18 vs. p.22). Nadat ze u met de dood bedreigd zouden hebben, zou u uw trainingsschema fel hebben verminderd en een student gevraagd hebben voor u in te vallen. Dat **hij in uw plaats door de taliban meegenomen** zou zijn, liet u op de vragenlijst eveneens verrassend genoeg onvermeld. Eenzelfde vaststelling dient gemaakt betreffende de **bedreigingen die uw vader nadien zou hebben gekregen van de taliban**, zelfs na uw vertrek. Hij zou door de taliban zelfs geslagen zijn, zowel tijdens uw aanwezigheid in Afghanistan als na uw vertrek. Uiterst bevreemdend dan ook dat u ook hiervan helemaal niets vermeldde op de vragenlijst van het CGVS. U gaf overigens ook tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS in eerste instantie ook aan dat het goed ging met uw familie, op de bezorgdheid omwille van u na dan (zie CGVS, p.9). Dat u dergelijke, dermate belangrijke elementen onvermeld liet in uw relaas ten overstaan van de DVZ, doet de geloofwaardigheid ervan compleet teniet.

U werd door het CGVS gewezen op deze uiteenlopende versies van uw verhaal. U verklaarde in eerste instantie dat u bij beide gehoren hetzelfde had verklaard en de tolk misschien niet alles kon overbrengen (zie CGVS, p.23). Het CGVS wijst erop dat u ook bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS de hulp kreeg van een tolk die het Dari machtig is en u zich bovendien na afloop akkoord verklaarde met de weergave van het persoonlijk onderhoud. Ook bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS gaf u aan dat u er alles had kunnen vertellen (zie CGVS, p.3). Door het CGVS gewezen op de verschillende belangrijke omissies, gaf u in eerste instantie als uitleg dat u (bij de DVZ) gevraagd werd om alles in het kort te vertellen (zie CGVS, p.23). Het CGVS erkent dat u op de vragenlijst gevraagd werd een kort overzicht te geven van de feiten die tot uw vertrek hebben geleid, maar wijst erop dat u er eveneens uitdrukkelijk werd gevraagd alle feiten te vermelden.

Nadien zou het volgens u ook aan het feit dat u de taal niet kent, dat u geen kopij zou hebben gekregen of mogelijks -opnieuw- de tolk hebben gelegen, zelf was u zich niet bewust van enige fout in uw relaas (zie CGVS, p.23). Een dergelijke uitleg overtuigt gezien de frappante verschillen echter allerm minst.

Voorts is het op zich uiterst bevreemdend dat de taliban een gewone, weliswaar mogelijks populaire, taekwondoleraar in die mate zouden achtervolgen, en dat nog wel omwille van de jaloezie van één van hun aanhangers.

Dat u **ten slotte** verklaarde dat u langs tal van Europese landen bent gepasseerd zonder klaarblijkelijk de nood te voelen in één van deze veilige landen een verzoek om internationale bescherming in te dienen, ondermijnt uw vrees voor vervolging verder in belangrijke mate. Van een verzoeker die uit vrees voor zijn leven zijn land van herkomst is ontvlucht kan echter worden verwacht dat hij onmiddellijk internationale bescherming verzoekt in het land waar hij toevlucht zoekt.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Er is immers geen behoefte aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Om te bepalen of de verzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Wat de algemene situatie in Afghanistan betreft dient opgemerkt te worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Zo bestaat er actueel in Balkh, Bamiyan, Daykundi, Kabul, Panshir en Samangan geen reëel risico voor burgers om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Deze gebieden kunnen dan ook worden beschouwd als regio's in Afghanistan waar men zich kan vestigen om zich te onttrekken aan de onveiligheid waarvan sprake is in bepaalde regio's in het land.

Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een verzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Een verzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw identiteit, uw verblijfplaatsen, uw werkervaring, opleidingsniveau en uw familiale achtergrond en netwerk. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke achtergrond en het werkelijk netwerk waarop u in Afghanistan kan steunen. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten profiel in Afghanistan, verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat bent om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten uw regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Bovendien kan hier volledigheidshalve aan toegevoegd worden dat het CGVS op basis van bovenstaande een vermoeden heeft dat u wel degelijk een nauwere band heeft met Kaboel dan u wil laten uitschijnen. Immers, uw ouders blijken afkomstig van Kaboel. Daarnaast legde u zelf uiteenlopende verklaringen af over hun verblijfplaatsen, alsook die van u zelf en die van uw broer. Daarnaast dient erop gewezen dat u een gezonde jonge man bent, die in het verleden al zelfstandig genoeg bleek om naar een derde land te gaan en daar in zijn levensonderhoud te voorzien. Daarenboven kan er op basis van bovenstaande van worden uitgegaan dat u bewust geen zicht wenst te bieden op uw werkelijke opleidingsniveau, werkervaring, familiaal netwerk en eerdere verblijfplaatsen.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. De certificaten, foto's en video betreffende uw taekwondo kunnen enkel bewijzen dat u actief was als leraar taekwondo. De foto's en video betreffende de explosie geven helemaal geen uitsluitsel over het tijdstip, de plaats als de omstandigheden waarin deze gemaakt zijn. Bovendien tonen ze al helemaal geen oorzakelijk verband aan met uw persoonlijke activiteiten. De envelop kan zonder meer aanvaard worden.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 48/3 tot en met 48/7 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 3 *juncto* artikel 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

In een eerste onderdeel voert verzoeker aan dat het door de aannames van de commissaris-generaal volstrekt onmogelijk is om enig officieel document voor te leggen dat als overtuigend identiteitsbewijs wordt aanvaard. Hij stelt dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken een kopie neerlegde, maar dat hij ten tijde van het gehoor opnieuw in het bezit van de originelen, doch dat door de commissaris-generaal geen nieuwe kopie werd gemaakt. Hij voegt bij zijn verzoekschrift een betere kleurenkopie van zijn taskara en stemkaart. Voorts meent verzoeker dat het feit dat geen bewijswaarde zou kunnen worden gehecht aan Afghaanse documenten in het algemeen, niet kan motiveren dat verzoekers geloofwaardigheid als individu in twijfel wordt getrokken. Ook merkt verzoeker op dat de commissaris-generaal enerzijds stelt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de voorgelegde documenten, maar dat hij anderzijds zijn motivering steunt op de voorgelegde documenten. Daarnaast voert verzoeker aan dat de in de bestreden beslissing opgeworpen inconsistenties inzake zijn naam en geboortedatum niet getuigen van een zorgvuldig onderzoek. Volgens hem gaat de commissaris-generaal voorbij aan het algemeen bekende feit dat de burgerlijke stand in Afghanistan begin jaren 1990 totaal niet functioneerde en dat er duizenden Afghanen zijn waarvan geen geboortedatum of officiële naam werd geregistreerd op het moment van de geboorte. Hij stelt dat zijn taskara in zekere mate dan ook gesolliciteerd is en werd opgesteld op verklaring van de aanvrager. Verzoeker citeert ook uit twee persartikels. Hij besluit dienaangaande onder meer als volgt in zijn verzoekschrift: *“Gelet op het feit dat er sprake is van een algemeen gekende problematiek omtrent persoonlijke gegevens van Afghanen geboren begin jaren '90, kan het gebrek aan duidelijkheid hierover niet verweten worden aan verzoeker.”*

In een tweede onderdeel voert verzoeker aan dat de commissaris-generaal zijn motivering steunt *“op minieme misverstanden in de communicatie om te beweren dat verzoeker weinig overtuigende verklaring aflegt”*, hetgeen verzoeker volstrekt onredelijk acht. Betreffende de afkomst van zijn ouders stelt verzoeker dat zowel zijn biologische vader als zijn biologische moeder afkomstig zijn uit Estalef. Hij stelt dat hij zelf in Estalef is geboren maar geen enkele herinnering heeft aan deze plaats of aan zijn biologische moeder daar hij Estalef verliet na het overlijden van zijn moeder toen hij nog een baby was. Zijn stiefmoeder is afkomstig uit Aqcha, aldus verzoeker. Hij meent dat hem niet kan worden verweten dat hij spreekt over *“zijn moeder”* en *“zijn plaats van herkomst”* als hij het heeft over zijn stiefmoeder en Aqcha daar zijn stiefmoeder hem in Aqcha heeft opgevoed. Verder voert verzoeker aan dat hij de vraag naar de naam van zijn provincie duidelijk verkeerd had begrepen. Hij wijst erop dat de commissaris-generaal nergens betwijfelt dat hij in Aqcha heeft gewoond en verder geen vragen heeft gesteld om zijn kennis van die streek te testen. Hij acht het daarom volstrekt onredelijk om op basis van dit ene antwoord over zijn provincie te twifelen aan het feit dat hij bijna zijn hele leven in Aqcha heeft gewoond. Tevens stelt verzoeker als volgt in zijn verzoekschrift: *“Wat betreft zijn verblijfplaats voor vertrek dient er op gewezen te worden dat asielzoeker bij het eerste gesprek zeer sterk op het hart wordt gedrukt om erg kort en bondig te zijn en niet te veel details te geven. Dat deze weglating nu aan verzoeker wordt verweten, is niet redelijk.”*

In een derde onderdeel betreffende de motivering in de bestreden beslissing aangaande zijn achtergrond, zijn netwerk en overige inconsistenties voert verzoeker aan dat de commissaris-generaal deze motivering ook steunt *“op minieme misverstanden in de communicatie om te beweren dat verzoeker weinig overtuigende verklaring aflegt”*, hetgeen hij volstrekt onredelijk acht. Aangaande zijn broers merkt verzoeker op dat de commissaris-generaal er ten onrechte van is uitgegaan dat hij maar één broer heeft. Hij verduidelijkt dat hij twee broers heeft, N. die in Dubai verblijft waar hij werkt als kok en A.F. die in Aqcha verblijft. Betreffende neergelegde foto van een begrafenis stelt verzoeker dat er waarschijnlijk sprake is van een complete miscommunicatie bij de voorbereiding van het gehoor: *“Ik, ondergetekende, heb zelf de tekst aan deze foto toegevoegd maar dit was niet op rechtstreekse instructie van verzoeker en wel op instructie van een “kennis” van de verzoeker die zeer gebrekkig Engels sprak.”* Wat betreft de verblijfplaats van zijn vader en stiefmoeder meent verzoeker dat er verwarring is ontstaan tussen de verblijfplaats en de plaats van afkomst van zijn stiefmoeder. Hij stelt dat zijn vader en stiefmoeder samenwonen in Aqcha. Ook betreffende de bedreigingen ten aanzien van zijn vader voert verzoeker aan dat de commissaris-generaal zich dienaangaande steunt *“op kleine aanvullingen van het verhaal om te stellen dat er geen geloof kan gehecht worden aan het relaas van verzoeker”*. Aangaande zijn werkervaring en opleiding verduidelijkt verzoeker dat hij *“in totaal vier jaar gewerkt heeft in een blikken/ijzerwinkel en dat verzoeker een aantal jaar privaat onderwijs heeft genoten georganiseerd door de moskee en zes jaar publiek onderwijs”*. Hij stelt dat hij het private onderwijs in eerste instantie niet heeft vermeld *“omdat dit naar zijn idee niet onder onze (Westerse) definitie van onderwijs zou vallen”*. Hij merkt ook op als volgt in zijn verzoekschrift: *“Verzoeker heeft gestudeerd aan de Aqcha High School maar is er, in tegenstelling tot wat er (verkeerdelijk) op facebook staat niet pas rond 2011 gestart en gaat er in elk geval vandaag niet meer naartoe.”*

Voorts stelt verzoeker dat het inderdaad zo is dat hij heel wat *"internet-kennissen"* heeft uit allerlei streken van Afghanistan via zijn taekwondonetwerk, alsook heel wat nieuwe (ook Afghaanse) kennissen die hij in België leerde kennen. Hij acht het volstrekt onredelijk om hieruit conclusies te trekken. Hij wijst erop dat hij ook Facebookvrienden heeft uit de provincie Jawzjan en dat de commissaris-generaal, door hieraan voorbij te gaan, zeer eenzijdige conclusies trekt.

In een vierde onderdeel omtrent zijn reisweg stelt verzoeker onder meer als volgt in zijn verzoekschrift: *"Noch uit de bestreden beslissing, noch uit het administratief dossier, blijkt dat verweerder een grondig onderzoek heeft gedaan de omstandigheden waarin personen uit Afghanistan naar Europa worden gesmokkeld. Wanneer verweerder stelt dat de verklaringen die verzoeker aflegt omtrent zijn reisweg door Afghanistan, Pakistan en Irak weinig aannemelijk zijn, is dit dan ook niet meer dan een blote bewering. Ook het feit dat verwerende partij negeert dat vluchtelingen zelfs onderling, uit schrik, niet steeds alle details van hun verhaal delen, toont aan dat verwerende partij zich niet steunt op enig onderzoek."*

In een vijfde onderdeel merkt verzoeker op dat de commissaris-generaal verwijst naar een grondige analyse van CEDOCA en dat de bestreden beslissing niet verwijst naar een concreet element. Volgens hem betreft het hier mogelijks het EASO-rapport *"Country of Origin Information Report"* dat in onleesbare vorm werd toegevoegd aan het administratief dossier. Hij meent dat dit rapport onmogelijk kan motiveren dat er ook maar enig intern vestigingsalternatief zou bestaan binnen Afghanistan. Hij stelt dat een intern vestigingsalternatief veronderstelt dat diegene die terugkeert zich in min of meer normale omstandigheden op een plaats kan vestigen binnen zijn land van herkomst. Extreme armoede is volgens hem geen normale toestand. Hij verwijst ook naar een rapport van Amnesty International, van UNHCR en van IOM.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende stukken: een foto van tijdens zijn reis en verblijf in Turkije (stuk 3), een kleurenkopie van zijn taskara en van zijn stemkaart (stuk 4), twee persartikels (stukken 5 en 6), een door hem ontvangen onderdeel van het administratief dossier (stuk 7), een onderdeel van het EASO-rapport *"Country of Origin Information Report. Afghanistan – Security Situation"* van december 2017 (stuk 8), een rapport van Amnesty International van oktober 2017 (stuk 9) en een rapport van UNHCR van 12 april 2018 (stuk 10).

Per drager brengt de commissaris-generaal op 23 augustus 2018 samen met een aanvullende nota de volgende stukken bij: het EASO-rapport *"Country of Origin Information Report Afghanistan. Security Situation – update"* van mei 2018 en het EASO-rapport *"Country Guidance: Afghanistan. Guidance note and common analysis"* van juni 2018 (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij door de taliban wordt bedreigd omdat een aanhanger van hen jaloers is op verzoekers succes als taekwondoleraar. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) hij geen enkel overtuigend bewijs van zijn identiteit voorlegt en hij uiteenlopende verklaringen aflegde over zijn leeftijd; (ii) hij geen duidelijkheid verschaft over zijn verblijfplaatsen en de plaatsen waarvan zijn familie afkomstig is; (iii) hij evenmin duidelijkheid verschaft over zijn achtergrond en netwerk, temeer gelet op een aantal inconsistenties in zijn verklaringen; (iv) hij

uiteenlopende en onaannemelijke verklaringen aflegde over zijn reisweg; (v) hij uiteenlopende verklaringen aflegde over het tijdstip van zijn voorgehouden problemen; (vi) hij tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken verschillende elementen van zijn vluchtrelaas niet vermeldde, terwijl hij dit tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wel deed; (vii) hij naliet in de verschillende Europese landen waarlangs hij passeerde op weg naar België een verzoek om internationale bescherming in te dienen; en (viii) de overige door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Wat betreft verzoekers identiteit oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“Vooreerst legde u geen enkel overtuigend identiteitsbewijs neer. Bovendien legde u uiteenlopende verklaringen af over uw leeftijd.

Zo legde u wel een kopie van uw taskara neer, maar deze kan uw identiteit niet ontegensprekelijk aantonen. Vooreerst betreft het hier slechts een onduidelijke en onvolledige kopie, dewelke op zich al weinig bewijswaarde hebben gezien ze makkelijk manipuleerbaar zijn. **Verder** blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratieve dossier, dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit of bij het ondersteunen van het asielrelaas.

Daarnaast kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Het lijkt er immers eerder op dat u uw verklaringen over uw leeftijd aanpaste in functie van het document dat u verkreeg. U had **immers** in eerste instantie laten optekenen dat u geboren was in **1993** (zie Inschrijving). U corrigeerde dat, naar eigen zeggen na ontvangst van uw document, naar **1991**. U zou bij aankomst een verkeerd geboortjaar hebben vermeld omdat u moe was en uw taskara niet bij had (zie CGVS, p.5), een uitleg die uiteraard allerm minst overtuigt. **Bovendien** zou u deze taskara zelfs niet eens zelf verkregen hebben. Het zou volgens uw verklaringen uw vader geweest zijn die uw taskara na uw vertrek zou hebben verkregen (zie CGVS, p.5), wat het document een sterk gesolliciteerd karakter geeft. **Ten slotte** is het opmerkelijk dat uw taskara melding maakt van de naam M.S., terwijl u voor de Belgische asielinstanties M.S.G. als uw officiële naam had opgegeven (zie DVZ Verklaring, pt.1-2, zie CGVS, p.3).

Verder legde u ook een kopie van een **stemkaart** neer, maar ook deze kan niet aanvaard worden als bewijs van uw identiteit. Ook dit is vooreerst slechts een kopie. Verder is het uiterst bevreemdend dat uw naam en leeftijd hierop anders vermeld staan dan op uw taskara. U wordt hierop immers 'Q.M.S.' genoemd en -opmerkelijker nog- de stemkaart maakt melding van een concrete geboortedatum, zijnde 07/02/1369 (wat neerkomt op (in de Gregoriaanse kalender **27/04/1990**). Zelf gaf u nochtans aan dat u in 1991 (zoals gezegd eerst 1993) geboren bent, maar wist u niet precies wanneer in dat jaar. Mocht dit werkelijk uw document zijn, is het bijzonder bevreemdend dat u dit niet (meer) lijkt te weten. **Bovendien** wist u zelfs niet voor welke verkiezingen u deze kaart zou hebben verkregen. U kon ze zelfs niet bij benadering in de tijd plaatsen. **Daarnaast** gaf u ook aan zelf niet gestemd te hebben (zie CGVS, p.17).

Deze vaststellingen tasten de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen al bij voorbaat ernstig aan.”

Waar verzoeker onder verwijzing naar de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') over corruptie en documentfraude in Afghanistan aanvoert dat hij hierdoor onmogelijk enig officieel document kan voorleggen dat als overtuigend identiteitsbewijs zou worden aanvaard, dient erop gewezen dat uit voormelde informatie enkel wordt afgeleid dat de bewijswaarde van Afghaanse documenten omwille van het veelvuldig voorkomen van corruptie en valse Afghaanse documenten, moet worden gerelativeerd. Hierdoor wordt het verzoeker geenszins onmogelijk gemaakt overtuigende Afghaanse documenten voor te leggen. Documenten hebben evenwel slechts een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Uit de hiervoor geciteerde motivering uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekers verklaringen over zijn leeftijd niet coherent en bijgevolg ongeloofwaardig zijn, hetgeen de bewijswaarde van de door hem voorgelegde identiteitsstukken (zie map 'Documenten' in het administratief dossier en verzoekschrift, stuk 4) eveneens aantast gelet op de voormelde ondersteunende werking van documenten. Het loutere feit dat verzoeker bij zijn verzoekschrift een volledige kopie van zijn taskara voegt, doet hieraan geen afbreuk.

Waar verzoeker stelt *“dat verwerende partij, enerzijds, stelt dat er geen geloof kan gehecht kan worden aan de voorgelegde documenten maar, anderzijds, haar motivering op de voorgelegde documenten steunt”*, kan hij geenszins worden bijgetreden. De commissaris-generaal baseert zich immers niet op de bewijswaarde van de door verzoeker voorgelegde stukken, maar op verzoekers eigen verklaringen. Waar verzoeker, onder verwijzing naar algemene informatie betreffende het ontbreken van een burgerlijke stand in Afghanistan in de jaren 1990 (verzoekschrift, stukken 5 en 6), aanvoert dat zijn naam anders wordt geschreven en dat zijn taskara logischerwijze in zekere mate een gesolliciteerd karakter heeft, dient opgemerkt dat ondanks het ontbreken van een burgerlijke stand in Afghanistan in de jaren 1990, redelijkerwijze kan worden aangenomen dat officiële documenten die nadien worden uitgereikt betreffende dezelfde persoon, ook dezelfde naam dragen. Dat *in casu* drie verschillende namen circuleren (M.S. op de taskara, M.S.G. ten aanzien van de Belgische asielinstanties en Q.M.S. op de stemkaart), is dan ook geenszins aannemelijk. Dit klemmt des te meer daar er ook sprake is van drie verschillende geboortedata (1993 bij zijn inschrijving, 1991 op zijn taskara en 27 april 1990 op zijn stemkaart). Dat verzoeker in zijn verzoekschrift bij de uiteenzetting van de *“Feitelijke en procedurele voorgaanden”* stelt dat hij werd geboren *“begin jaren ‘90”*, toont eens te meer aan dat hij er zelf niet in slaagt duidelijkheid te verschaffen over zijn precieze geboortedatum. Dat verzoeker daarenboven niet meer wist voor welke verkiezingen hij de stemkaart had bekomen, doet eens te meer afbreuk aan de bewijswaarde ervan.

Met betrekking tot verzoekers reisweg wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd als volgt:

“Ten vierde wordt de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen verder bevestigd door de uiteenlopende en opmerkelijke verklaringen die u aflegde over uw reisweg. Zo klopt om te beginnen uw chronologie allesbehalve. U gaf immers -opmerkelijk accuraat overigens- aan dat u Afghanistan zou verlaten hebben op 15 aqrab 1393 ofte 6 november 2014 (zie DVZ Verklaring, pt.10, pt.12 & pt.31; zie CGVS, p.10). U situeerde uw vertrek echter op verschillende momenten ten opzichte van uw problemen, waarover verder meer.

Verder gaf u aan dat u op 5 november 2015 van Turkije naar Griekenland vertrok, waar u vier dagen zou hebben verbleven. Zes dagen later zou u dan zijn aangekomen in België (zie CGVS, p.12). Waarom u dan, zeker gezien u dit zo verrassend accuraat kon duiden in de tijd, ten overstaan van de DVZ eerder had verklaard dat u slechts op 20 november 2015 in België was aangekomen (zie Inschrijving), is een raadsel. Voorts bleek uw herinnering over de plaatsen waar u dan onderweg zou zijn gepasseerd opmerkelijk genoeg heel wat minder accuraat. U wist immers, op Kabul en Nimroz na, geen enkele plaats te benoemen die u in Afghanistan zou zijn gepasseerd. U kende evenmin enige plaats in Pakistan of Iran waar u langsgesproken zou zijn. Verder bleek u ook niet te weten aan welke kant van de weg men in Iran rijdt. Dat u achteraan in de wagen zat, is hiervoor geen verschoning, temeer er kan verwacht worden dat een dergelijke eerste reis een diepe impact moet nagelaten hebben én u verklaarde maar liefst vijftien dagen door Iran gereisd te hebben (zie CGVS, pp.10-12). Ten slotte dient er hier ook gewezen op uw evenmin aannemelijke verklaringen over uw reis door Europa. U liet bij het CGVS immers optekenen dat u de kinderen van een Afgaans gezin van de verdrinkingsdood zou hebben gered onderweg naar Griekenland. Ze zouden zich nadien om u bekommerd hebben en u geholpen hebben om naar België door te reizen. Ze zouden u zelfs als hun kind beschouwd hebben, zo gaf u aan. Dat u dan verder zo goed als niets over hen kon vertellen, zoals hun achtergrond, hun regio van herkomst of hun eigen reisbestemming (zie CGVS, pp.12-13), komt -alweer- allerminst aannemelijk over.”

Dienaangaande komt verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder dan op te werpen dat de commissaris-generaal geen grondig onderzoek heeft gedaan naar de omstandigheden waarin personen uit Afghanistan naar Europa worden gesmokkeld. Volgens hem negeert de commissaris-generaal *“dat vluchtelingen zelfs onderling, uit schrik, niet steeds alle details van hun verhaal delen”*. Verzoeker laat echter geheel na *in concreto* aan te tonen op welke wijze een onderzoek naar de omstandigheden waarin personen uit Afghanistan naar Europa worden gesmokkeld op de hiervoor geciteerde motieven een ander licht zou kunnen werpen. Gelet op de op hem rustende medewerkingsplicht komt het daarbij aan hem toe om eventueel een dergelijk onderzoek voor te leggen, *quod non in casu*. Verzoekers bewering dat de beoordeling van zijn reisweg door de commissaris-generaal niet meer dan een blote bewering is, is dan ook zelf een blote bewering, net als zijn bewering *“dat vluchtelingen zelfs onderling, uit schrik, niet steeds alle details van hun verhaal delen”*

Het voorgaande doet afbreuk aan verzoekers algehele geloofwaardigheid en, wat betreft zijn reisweg, eveneens aan de ernst en de geloofwaardigheid van het door hem ingeroepen vluchtrelaas. Aangaande dit vluchtrelaas wordt in de bestreden beslissing verder terecht gemotiveerd als volgt:

“Zo legde u om te beginnen al uiteenlopende verklaringen af over het tijdstip van de problemen, die u genoopt zouden hebben uw land te verlaten.

Op de vragenlijst van het CGVS verklaarde u immers dat u **vier dagen** na de bomaanslag op uw taekwondoclub het land zou verlaten hebben (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.5). Zoals eerder vermeld was u over de datum van uw vertrek bijzonder zeker. Ten gehore op het CGVS gaf u dan weer aan dat u **twee dagen** na dit incident uw land zou hebben verlaten. U situeerde deze explosie nu overigens eveneens op 15 aqrab 1393 (zie CGVS, p.10, p.21), de dag van uw beweerde vertrek. U zou deze laatste dagen zoals hierboven vermeld nu plots ook in een ander dorp hebben doorgebracht (zie CGVS, pp.20-21). **Ook** over de aanvang van uw problemen liepen uw verklaringen uiteen. Waar u deze op de vragenlijst van het CGVS nog plaatste ongeveer **een maand** voor de explosie (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.5), wist u bij het CGVS plots te vertellen dat het **twintig dagen** voor de explosie was (zie CGVS, p.20).

Verder dient gewezen op enkele **frappante omissies in uw relaas ten overstaan van de DVZ**. Op de vragenlijst van het CGVS had u immers verklaard dat de leraar van de kungfu club, A., jaloers zou geweest zijn op het aantal leerlingen dat u had (veertig toen overigens, op het CGVS zesenvieftig). Verder zou hij ook een aanhanger van de taliban zijn en enkele keren langsgekomen zijn om u te proberen overhalen zich ook aan te sluiten. U zou dit geweigerd hebben, waarop A. naar de taliban zou gestapt zijn. Niet veel later zou er dan de explosie in uw trainingsruimte gebeurd zijn (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.5). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dan weer dat het eigenlijk de leerlingen van A. waren die naar u toegestapt zouden zijn om over te stappen, mede omdat ze zich niet wilden aansluiten bij de taliban. Het zou nu daarop geweest zijn dat A. u benaderde. U zou zijn aanbod echter geweigerd hebben, waarop hij enkele keren terugkwam, vergezeld van een vriend van wie u vermoedt dat hij talib was. Op de vragenlijst maakte u echter **geen enkele melding van deze bezoeken van de taliban**, u had het slechts over A. zelf (die slechts aanhanger was). U zou hen echter wandelen gestuurd hebben, al dan niet na het aannemen en weer teruggeven van geld (zie CGVS, p.18 vs. p.22). Nadat ze u met de dood bedreigd zouden hebben, zou u uw trainingsschema fel hebben verminderd en een student gevraagd hebben voor u in te vallen. Dat **hij in uw plaats door de taliban meegenomen** zou zijn, liet u op de vragenlijst eveneens verrassend genoeg onvermeld. Eenzelfde vaststelling dient gemaakt betreffende de **bedreigingen die uw vader nadien zou hebben gekregen van de taliban**, zelfs na uw vertrek. Hij zou door de taliban zelfs geslagen zijn, zowel tijdens uw aanwezigheid in Afghanistan als na uw vertrek. Uiterst bevreemdend dan ook dat u ook hiervan helemaal niets vermeldde op de vragenlijst van het CGVS. U gaf overigens ook tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS in eerste instantie ook aan dat het goed ging met uw familie, op de bezorgdheid omwille van u na dan (zie CGVS, p.9). Dat u dergelijke, dermate belangrijke elementen onvermeld liet in uw relaas ten overstaan van de DVZ, doet de geloofwaardigheid ervan compleet teniet.

U werd door het CGVS gewezen op deze uiteenlopende versies van uw verhaal. U verklaarde in eerste instantie dat u bij beide gehoren hetzelfde had verklaard en de tolk misschien niet alles kon overbrengen (zie CGVS, p.23). Het CGVS wijst erop dat u ook bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS de hulp kreeg van een tolk die het Dari machtig is en u zich bovendien na afloop akkoord verklaarde met de weergave van het persoonlijk onderhoud. Ook bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS gaf u aan dat u er alles had kunnen vertellen (zie CGVS, p.3). Door het CGVS gewezen op de verschillende belangrijke omissies, gaf u in eerste instantie als uitleg dat u (bij de DVZ) gevraagd werd om alles in het kort te vertellen (zie CGVS, p.23). Het CGVS erkent dat u op de vragenlijst gevraagd werd een kort overzicht te geven van de feiten die tot uw vertrek hebben geleid, maar wijst er op dat u er eveneens uitdrukkelijk werd gevraagd alle feiten te vermelden. Nadien zou het volgens u ook aan het feit dat u de taal niet kent, dat u geen kopij zou hebben gekregen of mogelijks -opnieuw- de tolk hebben gelegen, zelf was u zich niet bewust van enige fout in uw relaas (zie CGVS, p.23). Een dergelijke uitleg overtuigt gezien de frappante verschillen echter allerminst.

Voorts is het op zich uiterst bevreemdend dat de taliban een gewone, weliswaar mogelijks populaire, taekwondoleraar in die mate zouden achtervolgen, en dat nog wel omwille van de jaloezie van één van hun aanhangers.

Dat u **ten slotte** verklaarde dat u langs tal van Europese landen bent gepasseerd zonder klaarblijkelijk de nood te voelen in één van deze veilige landen een verzoek om internationale bescherming in te dienen, ondermijnt uw vrees voor vervolging verder in belangrijke mate. Van een verzoeker die uit vrees voor zijn leven zijn land van herkomst is ontvlucht kan echter worden verwacht dat hij onmiddellijk internationale bescherming verzoekt in het land waar hij toevlucht zoekt."

Bij de uiteenzetting van de "Feitelijke en procedurele voorgaanden" in zijn verzoekschrift, stelt verzoeker dat hij tijdens zijn verblijf in Turkije het bericht kreeg dat zijn vader na zijn vertrek door de taliban werd bedreigd en geslagen. Uit verzoekers verklaringen tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (gehoorverslag CGVS, p. 20) blijkt nochtans dat zijn vader ook reeds voor verzoekers vertrek uit Afghanistan door de taliban zou zijn bedreigd en geslagen. Dat verzoeker zijn verklaringen dienaangaande opnieuw aanpast in zijn verzoekschrift, is niet ernstig en toont eens te meer de ongeloofwaardigheid ervan aan.

In zijn verzoekschrift voert verzoeker voor het overige geen enkel inhoudelijk verweer tegen de hiervoor geciteerde motieven, die bijgevolg als vaststaand worden beschouwd.

Met betrekking tot verzoekers vluchtrelaas, kunnen tevens de volgende motieven uit de bestreden beslissing worden aangehaald, die de ongeloofwaardigheid van dit vluchtrelaas eens te meer in de verf zetten:

“Ook over uw laatste verblijfplaats, vlak voor uw vertrek uit Afghanistan, liepen uw verklaringen uiteen. Bij de DVZ had u nog verklaard dat u tot op de dag van uw vertrek uit Afghanistan, op 6 november 2014, in uw woonplaats in Aqcha zelf verbleef (zie DVZ, pt.10). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dan weer dat u de laatste dagen voor uw vertrek zou zijn ondergedoken in Laghmani, een ander dorp in Aqcha district (zie CGVS, pp.20-21)[...]”

en

*“Zo legde u ook uiteenlopende verklaringen af over uw **eigen familie**. Zo had u op de vragenlijst van het CGVS nog laten optekenen dat uw **broer N.** vermist was. Hij zou chauffeur geweest zijn en einde januari 2016 in Aqcha **vermist** geraakt zijn (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.7). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS liet u dan weer optekenen dat hij eigenlijk kok en ook automechanicus was. In eerste instantie gaf u aan dat hij ook in Aqcha zou verblijven. Nadien gaf u dan aan dat hij enkele maanden na uw aankomst in België **naar Dubai verhuisd** is waar hij als kok aan de slag kon (zie CGVS, pp.9-10). U gaf er in eerste instantie helemaal niets aan van eventuele problemen die hij in Afghanistan zou hebben gehad. Pas nadat u op uw eerdere verklaringen werd gewezen, gaf u aan dat hij mogelijks gevlucht was na een gevecht (zie CGVS, p.23). **Daarenboven** legde u opmerkelijk genoeg ten gehore op het CGVS een kopie van een foto van een begrafenis neer, waarbij de opmerking gemaakt werd dat het hier gaat om “de begrafenis van broer, **vermoord door Taliban**, ca. 2010”. U legde daarbij ook een foto van een lijk neer. Hierop gewezen, verklaarde u dat het eigenlijk “gewoon een dood lichaam op uw telefoon was” en u de foto naar uw sociaal assistent zou hebben gestuurd en deze hem zou hebben afgedrukt. Waarom u een foto van een willekeurig lijk op uw telefoon zou bijhouden, laat staan waarom er dan een dergelijke opmerking bij gemaakt zou worden, wist u niet. U was zelfs niet éénduidig in uw verklaringen over het afdrucken ervan. Eerst verklaarde u dat uw sociaal assistent deze ongevraagd had afgedrukt, nadien bleek u hem/haar daar toch om verzocht te hebben (zie CGVS, p.26). Uw advocaat gaf nadien aan dat zij de opmerking zou hebben toegevoegd, als zou het om het lijk van uw broer gaan. Ze gaf aan dat uw vriend die geholpen zou hebben bij de vertaling dit zo zou hebben verteld, maar de communicatie niet vlekkeloos verliep. Dit is uiteraard absoluut geen afdoende uitleg voor dermate uiteenlopende versies van uw verhaal.”*

Waar verzoeker met betrekking tot zijn verblijfplaats(en) vlak voor zijn vertrek uit Afghanistan in zijn verzoekschrift aanvoert “dat asielzoeker bij het eerste gesprek zeer sterk op het hart wordt gedrukt om erg kort en bondig te zijn en niet te veel details te geven”, dient vastgesteld dat in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken, blijkt dat verzoeker uitdrukkelijk werd gevraagd naar het “Laatste adres in het land van herkomst” en dat hij zelf verklaarde dat hij op dit adres in Aqcha verbleef “Van mijn eerste levensjaar tot mijn vertrek op 06/11/2014 (AFGH 15/08/1393)”. Er kan dan ook niet worden ingezien dat het niet vermelden van zijn beweerdde onderduikadres te wijten zou zijn aan het korte verloop van zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken.

Wat zijn broer N. betreft, wijst verzoeker er in zijn verzoekschrift op dat hij twee broers heeft en is er volgens hem verwarring ontstaan in hoofde van de commissaris-generaal tussen zijn beide broers. Dergelijke verwarring blijkt alleszins niet uit een lezing van het gehoorverslag, waaruit duidelijk blijkt dat de vraagstelling betrekking had op verzoekers broer N. (gehoorverslag CGVS, p. 9-10 en 23). Verzoeker vermeldde aanvankelijk tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen inderdaad niets over problemen die zijn broer N. zou hebben gekend. Later tijdens dit gehoor verklaarde hij bovendien dat de problemen die zijn broer N. zou hebben gekend, niet gelinkt zijn aan de door verzoeker voorgehouden problemen met de taliban (gehoorverslag CGVS, p. 23).

Wat betreft de foto van het lijk en de begrafenis, herhaalt verzoeker slechts de uiteenzetting die zijn raadsman reeds aan het einde van het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dienaangaande had gegeven. Het louter herhalen van reeds afgelegde verklaringen kan op zich evenwel niet worden beschouwd als een dienstige poging teneinde de motivering dienaangaande in de bestreden beslissing te trachten te weerleggen.

De door verzoeker voorlegde taskara, stemkaart en de foto van een begrafenis en een lijk (zie map 'Documenten' in het administratief dossier en verzoekschrift, stuk 4) kwamen hoger reeds aan bod. Betreffende de overige voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. De certificaten, foto's en video betreffende uw taekwondo kunnen enkel bewijzen dat u actief was als leraar taekwondo. De foto's en video betreffende de explosie geven helemaal geen uitsluitsel over het tijdstip, de plaats als de omstandigheden waarin deze gemaakt zijn. Bovendien tonen ze al helemaal geen oorzakelijk verband aan met uw persoonlijke activiteiten. De envelop kan zonder meer aanvaard worden.”

De informatie toegevoegd aan het verzoekschrift betreffende de burgerlijke stand in Afghanistan (stukken 5 en 6) kwam eveneens hoger reeds aan bod. Wat betreft het door verzoekers raadsman ontvangen rapport uit het administratief dossier (verzoekschrift, stuk 7) kan inderdaad worden vastgesteld dat dit inderdaad zo goed als onleesbaar is, doch uit het verzoekschrift en het toegevoegde rapport (stuk 8) blijkt dat verzoeker wel degelijk terdege weet over welk rapport het gaat. Bovendien weze opgemerkt dat het inzagerecht verzoeker toelaat om zijn dossier op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in te kijken en kennis te nemen van de inhoud teneinde zijn verdediging te organiseren. Het administratief dossier bevat immers wel degelijk een leesbare versie van het betreffende EASO-rapport (zie map 'Landeninformatie'). Verder dient erop gewezen dat de door verzoeker bijgebrachte informatie (verzoekschrift, stukken 8-10) aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk vermag te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het aangevoerde vluchtrelaas. Kritiek op de overtollige motieven betreffende de afkomst van verzoekers vader, moeder en stiefmoeder, de naam van verzoekers provincie en verzoekers werkervaring en opleidingsniveau, kan derhalve op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient erop gewezen dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in de hoofdstad Kabul te vestigen, waar hij over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt.

Uit het EASO-rapport "*Country of Origin Information Report Afghanistan. Security Situation*" van december 2017 (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat Kabul over een internationale luchthaven beschikt, zodat kan worden aangenomen dat verzoeker zich op een veilige manier toegang kan verschaffen tot deze stad.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "*UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*" van 19 april 2016 in rekening genomen. Het rapport bevestigt nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Deze vaststellingen worden bevestigd het EASO-rapport "*Country of Origin Information Report Afghanistan. Security Situation – update*" van mei 2018 (rechtsplegingsdossier, stuk 7). Nergens in deze UNHCR-richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om, voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

Uit de laatste grondige analyse van de veiligheidssituatie in de stad Kabul (zie het EASO-rapport "*Country of Origin Information Report Afghanistan. Security Situation – update*" van mei 2018 (rechtsplegingsdossier, stuk 7)) blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Het gros van het geweld dat er in de stad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name complexe aanslagen die gericht zijn tegen "*high profile*" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden geviserd. Hoewel de aard van het gebruikte geweld er voor zorgt dat er soms burgerslachtoffers vallen, is het duidelijk dat Afghaanse burgers geen doelwit zijn voor de opstandelingen in Kabul. Willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit komen niet voor in de stad. Dit patroon houdt nog steeds stand, ook tijdens de sterke toename van het aantal aanslagen in Kabul in de maanden mei en augustus 2015. Sinds begin 2014 viseren AGE's weliswaar uitdrukkelijker civiele doelwitten waar westerlingen samenkomen, doch blijft het aantal burgerslachtoffers beperkt. Daar het geweld voor het overgrote deel gericht is op overheidsgebouwen, gebouwen van de Afghaanse veiligheidsdiensten en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale of andere internationale aanwezigheid, ligt het aantal burgerslachtoffers in Kabul bijzonder laag. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Het geweld in de hoofdstad Kabul is niet aanhoudend en eerder gelokaliseerd van aard; de impact ervan op het leven van de gewone Afghaanse burger is eerder beperkt.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "*open combat*" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verder dient erop gewezen dat het EASO-rapport "*Country of Origin Information Report: Afghanistan. Security Situation*" van december 2017 (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) kan worden afgeleid dat de acties van IS in Afghanistan tot nu toe in hoofdzaak zijn gericht tegen de Taliban. In de provincie Nangarhar is een algemene opstand gaande tegen de Taliban. Sinds midden mei 2015 braken er verschillende malen hevige en dodelijke gevechten uit tussen strijders van de Taliban en IS. Deze gevechten zijn geconcentreerd in de zuidelijke districten van de provincie Nangarhar, die grenzen aan Pakistan. In de loop van 2016 heeft IS in de stad Kabul een aantal grootschalige aanslagen gepleegd, waarbij de sjiitische minderheid werd geviserd. Deze aanslagen op zich kunnen niet worden beschouwd als willekeurig geweld tegen burgers zonder aanwijsbaar doelwit.

Verzoeker brengt geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. De door verzoeker bijgebrachte informatie (verzoekschrift, stukken 8-10) ligt immers in dezelfde lijn als de door de commissaris-generaal bijgebrachte informatie.

Betreffende verzoekers persoonlijke omstandigheden in het kader van het redelijk karakter van het intern vestigingsalternatief, dient vastgesteld dat in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld als volgt: *“**Ten slotte** dient er ook op gewezen dat nazicht van uw Facebook profielen leert dat u opmerkelijk veel FB vrienden heeft die woonachtig zijn in Kabul en Balkh/Mazar-e-Sharif (zie blauwe map).”* In zijn verzoekschrift bevestigt verzoeker dat hij heel wat kennissen heeft via zijn taekwondo-netwerk. Er kan dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker in de stad Kabul kan terugvallen op de steun van dit netwerk. Bovendien moet erop gewezen dat UNHCR aanvaardt dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften. Verder dient erop gewezen dat verzoeker reeds veel werkervaring opdeed. Waar hij dienaangaande stelt dat een situatie van extreme armoede geen normale omstandigheden uitmaken, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat zijn werkervaring hem uit de armoede kan houden. Verder laat verzoeker na *in concreto* aan te tonen dat hij ingeval van terugkeer naar Kabul zou worden geconfronteerd met socio-economische omstandigheden die dermate precair zijn dat zij een reëel risico op ernstige schade zouden vormen in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, dat inhoudelijk overeenstemt met het voormelde artikel 3 van het EVRM.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoeker in de stad Kabul over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER